

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrstopne pete vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 65.

V Gorici, v soboto dne 14. avgusta 1909.

Leto XI.

Slepilcem javnega mnenja.

(Konec.)

Kdor hoče spoznati omiko in moralno vrednost literatov okoli „Soče“, naj prečita, kar so ti ljudje pisali v zadnjih desetih letih o prof. Berbuču. Zmerjali so ga s kvintalom neporabne, mrtve mase, s kvintalom prodanega slovenskega mesa, s starim lenuhom, z izdajalcem itd. V svoji zdivjanosti so šli tako daleč, da so pozivali „rojake“, naj pluvajo v obraz Berbuču, izdajalcu naroda...

Ko bi sodili drugi narodi goriške Slovence le po pisavi in po barabskem tonu „Soče“, bi po vsej pravici lahko trdili, da smo na nižji stopnji omike kakor afrikanski Culukafri. „Soča“ se zaganja že 10 let v prof. Berbuča. Odreka mu vsako zaslugo, zmerja ga z lenuhom in Pajerjevim hlapcem, ki izdaja za skledico kronic svoj narod...

Kaj piše pa glasilo Gabrščekovih laških zaveznikov o istem Berbuču? Faiduttijev list „L'Eco del Litorale“ je trdil pred kratkim, da ima Berbuč pri laških poslancih velik vpliv, da je Lahe očaral („esercita tanto fascino“) in da je prepustilo goriško mesto vipavskim občinam brezplačno nekoliko pitne vode iz Hublja le vsled Berbučevega prizadevanja in upliva. Faiduttijevo glasilo prizna tudi, da je Berbuč v deželni odboru preprečil s svojim protestom obdačenje vina, ki se v Gorici použije v družini.

Tu imajo „Sočini“ humoristi vsebino našega članka „Škoda!“ v razumljivejši obliki. Naj tajijo, če morejo, le eno izmed navedenih dejstev. Tistega strahopetca, ki operira že toliko let z lažjo o Gregorčič-Pajerjevi zvezi, a nima poguma, da bi se podpisal pod svojo trditvijo, pozivljemo zopet, naj to stori; pozivljemo ga tudi, naj vendar enkrat imenuje tisto „visoko politično osebo“, ki mu je razodela tajnost o „podaljšanju“ Gregorčič-Pajerjeve zveze.

Na Triglav.

Na Triglav je silil že marsikdo in tudi bučo si je že marsikdo razbil tam gori. Menda so že stari Rimljani hodili tja gori na letovišče, kar pa vendar še ni ravno dokazano. Cilj vsakega poštenega slovenskega turista je pač na vsak način Triglav. (2864 m!) Kaj je vse drugo proti tej gori, proti temu velikanu! Saj že pesem poje:

„Oj Triglav moj dom,
kako si krasan...!“

no, in potem pač ni nobene dvojbe več, treba je gori. Gorenjec sicer pravi:

Gora ni nora.

Tisti je nor, ki gre gor, a kaj takega mene ne oplašči, čeravno jaz zelo verujem takim ljudskim prislovcam.

Taki le pregovori — par besed že moram spregovoriti o njih — so pač izraz dolgoletnihkušenj. V modroslovju imamo takozvano indukcijo t. j. iz velikega števila posameznih slučajev enake vrste, ki so imeli vsi enak rezultat, sklepamo, da bo imel tudi nov slučaj tiste vrste tak rezultat kot prejšnji; tedaj sklepamo od posamičnih slučajev na splošnost. Kmet in pastir

Naš poziv bo seveda zopet brezuspešen, a slepilci javnega mnenja bodo s tem razkrinkani.

Lažnjivost „Kmečkega glasa“.

„Kmečki glas“ z dne 5. avgusta 1909 št. 29 je prinesel nesramno obrekovalno notico o „Centralni posojilnici“. Trdi namreč, da si je pri tem našem zavodu neki posestnik najel posojilo zneskom 3000 K. Dasiravno se je pogodil, da bode plačeval 5 in $\frac{1}{8}$ % obresti, računala mu je „Centralna posojilnica“ obresti na tak način, da so iste dosegle višino po 5-52 %. To je bil slučaj pri posestniku, ki nekaj razume, kaj vse se mora goditi — vsklila „Kmečki glas“ — s posojilojemniki, ki slučajno niso tako brihtni, kakor ta razumni posestnik. Tem vbogim revežem na duhu gotovo „Centralna posojilnica“ računa najmanj po 10 % obresti. Ta vtis mora dobiti bralec „Kmečkega glasa“.

Ta notica „Kmečkega glasa“ je od začetka do konca polna laži, katerih se poslužuje „Kmečki glas“, da bi utajil oziroma ublažil dejstvo, da „Kmečka banka“ v svoji veliki gorečnosti in ljubezni do kmeta še danes računa obresti po 5 in pol od sto, mejtem ko se „Centralna posojilnica“, ki je po mnenju „Kmečkega glasa“ kmetu sovražna, zadovoljuje s $5\frac{1}{4}$ % obrestmi.

Po dolgem brskanju po svojih knjigah se je posrečilo „Centralni posojilnici“, najti ono nesrečno žrtev, ki jo ima „Kmečki glas“ v mislih. Ta mož je, kakor se sam hvali „razumen“ posestnik. No — lastna hvala se pod mizo vala. Mi še dostavljamo, da je ta „razumen“ posestnik do pičice sličen posestniku, katerega — kakor splošno znano — ne mrzi poljsko delo, in uredniku „Kmečkega glasu“.

Leta 1906 so si denarni zavodi v Gorici obresti dražje računali kot po 5 in pol od sto. Glasom notarskega

zapisa z dne 27. septembra 1906 štev. 4920 spisov c. kr. notarja Dr. Marija Pascoletto v Gorici, je najel „razumni“ posestnik pri Centralni posojilnici posojilo zneskom 3000 K, katero se je zavezal obrestovati po 5 in pol od sto vsakega polleta naprej, od zastalih obrestij pa plačevati po 6 od sto zamudne obresti.

Vkljub jasnemu besedilu zadolžnice se upa „razumni“ posestnik lažljivo trditi, da se je pogodil svoje posojilo obrestovati po $5\frac{1}{8}$ %. Razumen pa je bil oni posestnik, ki je povse podoben agrarnemu agitatorju Ivanu Mermolja, v toliko, da si je najel posojila pri „Centralni posojilnici“, ki je zahtevala najmanjše obresti, kar je lahko storila, ker dela in bode delala brez dobičkov za naše pošteno ljudstvo.

Ponatiskujemo izpisek iz knjig „Centralne posojilnice“, da se vsakdo lahko prepriča, kako da so se računale obresti in ob enem uvidi lažnjivost „Kmečkega glasa“.

Glav.	Obr.	150.
1906	78-75	78-75
1907	78-75	78-75
1908	78-75	78-75
1909	78-75	78-75
1910	78-75	78-75
1911	78-75	78-75
1912	78-75	78-75
1913	78-75	78-75
1914	78-75	78-75
1915	78-75	78-75
1916	78-75	78-75
1917	78-75	78-75
1918	78-75	78-75
1919	78-75	78-75
1920	78-75	78-75
1921	78-75	78-75
1922	78-75	78-75
1923	78-75	78-75
1924	78-75	78-75
1925	78-75	78-75
1926	78-75	78-75
1927	78-75	78-75
1928	78-75	78-75
1929	78-75	78-75
1930	78-75	78-75
1931	78-75	78-75
1932	78-75	78-75
1933	78-75	78-75
1934	78-75	78-75
1935	78-75	78-75
1936	78-75	78-75
1937	78-75	78-75
1938	78-75	78-75
1939	78-75	78-75
1940	78-75	78-75
1941	78-75	78-75
1942	78-75	78-75
1943	78-75	78-75
1944	78-75	78-75
1945	78-75	78-75
1946	78-75	78-75
1947	78-75	78-75
1948	78-75	78-75
1949	78-75	78-75
1950	78-75	78-75
1951	78-75	78-75
1952	78-75	78-75
1953	78-75	78-75
1954	78-75	78-75
1955	78-75	78-75
1956	78-75	78-75
1957	78-75	78-75
1958	78-75	78-75
1959	78-75	78-75
1960	78-75	78-75
1961	78-75	78-75
1962	78-75	78-75
1963	78-75	78-75
1964	78-75	78-75
1965	78-75	78-75
1966	78-75	78-75
1967	78-75	78-75
1968	78-75	78-75
1969	78-75	78-75
1970	78-75	78-75
1971	78-75	78-75
1972	78-75	78-75
1973	78-75	78-75
1974	78-75	78-75
1975	78-75	78-75
1976	78-75	78-75
1977	78-75	78-75
1978	78-75	78-75
1979	78-75	78-75
1980	78-75	78-75
1981	78-75	78-75
1982	78-75	78-75
1983	78-75	78-75
1984	78-75	78-75
1985	78-75	78-75
1986	78-75	78-75
1987	78-75	78-75
1988	78-75	78-75
1989	78-75	78-75
1990	78-75	78-75
1991	78-75	78-75
1992	78-75	78-75
1993	78-75	78-75
1994	78-75	78-75
1995	78-75	78-75
1996	78-75	78-75
1997	78-75	78-75
1998	78-75	78-75
1999	78-75	78-75
2000	78-75	78-75

Razlika med predpisanimi in plačanimi obresti znaša torej 8 K 68 v, katero mora „razumni“ posestnik še plačati „Centralni posojilnici“. In vendar ima „razumni“ posestnik tako drzno čelo, da se upa lažljivo in obrekovalno trditi, da so se mu računale obresti višje kakor je bilo pogojeno.

Čudimo se le temu, zakaj da „razumni“ posestnik svojega posojila ne preloži k „Kmečki banki“, v kateri iz prevelike ljubezni do poljskega dela poseda mnogokrat „Kmečka banka“ mu bode brez dvojbe in rade volje dala brezobrestno posojilo za obrekovanje „Centralne posojilnice“, s kojim dela reklamo za „Kmečko banko“ na nepošteno dostojen način. Gospod „razumni“ posestnik, ki sedite v uredništvu „Kmečkega glasa“, vedite, da laž ima kratke noge in z lažjo ne bodejte utajili dejstva, da „Kmečka banka“ iz same čiste ljubezni do kmeta, računa onim, ki vzamejo danes pri njej posojilo obresti po 5 in pol od sto, „Centralna posojilnica“ pa samo $5\frac{1}{4}$ od sto. Ne bode prišel daleč ne „Kmečki glas“ in ne „Kmečka banka“, ako bode za obe podjetji delal „razumen“ posestnik v Attemsovi palači na tak nedostojen in lažnjiv način reklamo.

Zopet sleparijo s finančnim polomom dežele.

Gabršček in njegovi Frankovci so mislili, da se naš deželni zbor razpusti že lani in se razpišejo nove volitve. Zato so se zagnali že lani z velikim hrupom v deželno gospodarstvo, češ, da je to tako slabo, kakor še ni bilo nikdar, in da je dežela že na robu gospodarskega propada. Računili so, da strašilo s slabim deželnim gospodarstvom je najboljšo sredstvo, s katerim se da premotiti „nerazsodno maso“, kakor je imenoval dr. Franko naše volilce. Če je pomagala pri zadnjih volitvah volilna reforma, o katerej je sedaj vse tiho, toliko bolj mora pomagati k zmagi li-

sal poleg glavne stvari tudi še kako postransko malenkost; in tako sem prišel na filozofijo naših kmetijskih ljudij, ki sloni vsa na opazovanju skozi dva, tri ali morda več rodov. Naši praktikarji, katerim je sicer že Prešeren pošteno dal pod nos, menda „delajo“ vreme tudi bolj po stari skušnji kot pa po meteorologiji t. j. znanosti o vremenu. Danes n. pr. moja prava stara „Pratika“ kaže prav prijetno jasno vreme, a zunaj je vendar dež. Včasih kaže tudi sneg sredi avgusta. To je prišlo pa tako-le, kot mi je pripovedoval moj ded, Bog mu daj vse dobro.

Pratkar, ne vem ravno kateri, je bil svoj čas hudo obolel. Sin je imel ravno „Pratiko“ v delu, a ker ni bil še večak, je po zimi postavil preveč vetrov in en sneg mu je ostal. Kakšen je sneg v „Pratiki“, menda ve vsak: kdor še ne, naj si ga ogleda, dokler se ne stopi. No, fant s tistim snegom ni vedel kam. Obrne se na očeta in ta mu dé, naj ga dene, kjer je še prostor. Nekaj praznega je bilo še ravno v avgustu, in tako je prišel sneg v mesec avgust, kjer je včasih še danes. Sicer pa je z vremenom spak; le redkokedaj je tako kot bi ga človek hotel. Pijanec n. pr.

ljubi vedno vročino, da mu grla suša toliko bolj deluje, abstinent ima rad dež, ker ljubi vodo brez vina, kar se dandanes prav lahko povsod doti. Veliko težje se dobi vino brez vode, kajti vsi krčmarji so si dobro ohranili Kristusov recept iz Kane Galilejske, le da ga držijo vedno — narobe.

Ker sem že privinu in vodi, moram omeniti tudi abstinenco. Stvar je prav koristna in le škoda da se bolj ne razširi. Poleg tega je svetovnega pomena in ima največ zastopnikov na Švedskem, Norveškem, Danskem in Finskem. Ti narodi, o katerih sicer pri nas malo vemo, stoje kulturno razmeroma tako visoko kot noben drugi. Treznost in delo to jim je geslo. Tudi pri nas je abstinenca precej napredovala. Abstinenca je kulturnega in ne strankarskega pomena, a vendar je pisal neki kranjski dnevnik, da se ne more pridružiti temu gibanju, ker je naperjeno proti naprednim krčmarjem. Tristo medvedov, ta je pa brihtna! Morda pa tudi finški abstinenti hočejo vničiti napredne krčmarje po Kranjskem, torej caveant consules!

Pa sem že spet zašel na stransko pot! No, sedaj pa hočem govoriti edino

beralcev slabo deželno gospodarstvo, katero so si zbrali za strašilo. Ves liberalni švindeli o slabih deželnih finančah smo lani na temelju uradnih podatkov razkrinkali v našem listu ter smo konstatirali:

1. A. Gabršček je priznal in celo dokazal, da primanjkljaj l. 1907, o katerem je „Soča“ grozno bobnala, ni nikdar ekzistiral, ker prekoračenje dež. proračuna za l. 1907 po deželnem zboru je bilo pokrito po preostankih iz l. 1905 in 1906;

2. Gabršček je priznal in dokazal, da koncem l. 1908 ne bo imela deželna uprava nobenega deficita;

3. dolg v znesku 4 in pol milijonov in močla še večji nastane še le v „masni dobi“ pod vodstvom Faidutti-Gabrščekovim;

4. v dobi „suhih let“ ni napravil deželni odbor niti vinarja novega dolga vkljub temu, da je izdal od l. 1902—1908 v okroglem številu 545.000 K le za poljedelstvo.

Končali smo lani svoj članek „Deželno gospodarstvo“ z besedami: Iz tega je razvidno, da more le človek s hudobnimi nameni očitati dobi Pajer-Gregorčičevi slabo gospodarstvo ter svetu dokazovati, da je ta doba privredla deželno upravo do roba finančnega poloma.

Mislili smo, da smo slepicem javnega mneja zamašili usta za zmeraj. A glejte! Komaj so razpisane nove volitve, že pogreva „Soča“ zopet svoj švindeli o finančnem polomu goriške dežele. Če bo treba, razkrinkamo zopet to volilno sleparstvo.

Dopisi.

Z dežele. (Veleagrarec pridiga o svojem životopisu.) Cenjeni agrarci! Noben ne more postati prerok v svojem rojstnem kraju, tako tudi jaz ne! (Naš Zveličar je rekel: „Zdaj grem k očetu“, jaz pa k mojemu telesnemu očetu ne morem, ker bi me zapodil — zato ker me pozna). Vsled tega jemljem slovo od vas! Ne žalujte po meni! Prihodnji mesec, ko se bodo lastovke selile, se obesim njima za rep — in pojadram v ptuje kraje — kjer me bodo na rokah nosili, nikar pa na „vilah“, kakor vi drugi.

Moje zasluge pa naj vam ostanejo v večnem spominu. Bil sem tri leta vojak, celi čas v ognju, ker sem bil kuhar pri stotniku. Tako sem bil tudi v bitki celi čas, pri kateri pa sem bil vedno jaz poražen in „nakleščen“. Prišedši domov sem postal vaš učenik. Dokazal sem vam, da delati in tiščati oralo ni dobro, marveč politizirati je le boljše. Nato sem postal policaj. Koliko počitka sem vam priskrbel v „kehi“ in sicer brezplačno! Te zasluge pa vi nič ne obračunajte! Ali ne vidite zdaj, kar

le o Triglavu in samo o Triglavu. Triglav je, kakor že v začetku rečeno, prav visoka gora na Slovenskem. Specijalna karta ima visokost 2863 m in pravilno ime „Triglav“. Včasih se je ta oče imenoval tudi „Terglu“ in le čudim se, da še ni postal „Dreikopf“. Triglavske posebnosti so jezerca in pa severna stena, kjer padajo turisti nazaj v dolino. Jezerc sicer sam nisem videl, a pravijo, da so lepa. Tudi na steni se nisem poskusil, ker še nisem zavarovan za življenje. Sicer pa je tura na Triglav res hvaležna. Razgled veličasten, če ni megle, kar pa je bolj redko, prenočišča so v lepem redu, dobro oskrbovana, razun Aljažvega doma, kateri še ni na novo postavljen. Pride se na Triglav lahko od več strani: skozi Trento, iz Bohinja, čez Vrata, po Kotski ali tudi po Krnski dolini. Navadno se ubere pot čez Vrata, katera so vedno odprta na stežaj. Velike nevarnosti ni nikjer, posebno če se pleza tako varno in previdno kot jaz; tako sem prišel prav udobno na vrh Triglava, brez truda in potu — seveda le na karti, ki leži na mizi pred mano. Radovan.

ste mene iz službe pognali, da je zapor vedno prazen, in morate vseeno plačati najemščino zanj! To je zguba!...

Osnova sem vam eksportno zadruho. Plačali ste lepe kronice za deleže, kateri se vam lepo obrestujejo. Molj jih ne požre, pa tudi vi jih ne boste videli. Branil sem vam prodati vino, kajti vendar je le boljše, če se je doma popije. Komaj sem vas ubranil, da niste prodali krompirja po 10 K, katerega sedaj niti po 3 K noče noben. Imate vsaj blago doma za po zimi! Saj za vaše dolgovne in moje ne obešajo več ljudi!

Nato sem vstopil za poslovodjo v konsum. Pa tudi od tam sem odnesel pete, zakaj, to je najbolje meni znano. In slednjič vam uređujem glas vpijočega v puščavi, katerega noče noben čitati, ne plačati, izven kritikov. Vi, zakrknjeni kmetje, ga mečete tja med davčne rubežne liste. To sem sam videl. Zato pa vam bo gorje, trikrat gorje.

„Veliki“ agrarec, ali če hočete tudi liberalno agrarni mešetar.

Iz Kobarida. — Dne 25. m. m. okoli 7. ure zvečer se je ustrelil prostak Gustinčič oddelka planincev. V teku dveh let je to že četrti slučaj samomora pri tem oddelku. Kaj je temu krivo?!

Iz Bilj (Kdor zna — ta ima). Naš petični Rotšild in rezervni poslanec je nakazal pri angleški banki 000 funtov šterlinov za družbo sv. Cirila in Metoda, ravno toliko tudi za „Dijaško kuhinjo“. Temu novemu slovenskemu Rossegerju pripišemo na čast prvo podnebno maurico, ki jo bomo videli. Bojimo se le, da parnik, ki vozi semkaj to svoto, ne zagazi v ledeno srce — pardon v morje — in da mi dobimo — figo. Če desnica nič ne dá, tudi levica nič ne vé. Komentar si bodo že sam gaspud stuhtali.

Politični pregled.

Sprava med Čehi in Nemci.

Listi poročajo, da bo cesar ob priiliki, ko mu bodo ministri častitali k rojstvenem dnevu, nasproti minister-skemu predsedniku povdarjal potrebo sprave med Čehi in Nemci in se bo sklicala tozadevna konferenca.

Nemška nasilnost.

Nemci postajajo od dne do dne nasilnejši. Dočim so se do sedaj na Dunaju Čehi v svojem družabnem življenju še precej prosto gibal, hočejo sedaj Nemci vsako še tako nedolžno češko veselico na Dunaju z brutalno silo preprečiti. V nedeljo nameravajo Čehi prirediti izlet v Melk v Wachavi. Nemci pa hočejo po sili tudi ta izlet preprečiti in žugajo že sedaj Čehom s pretepom. Nemci pritiskajo celo na one gostilničarje, ki so obljubili hrano, naj jo odpovedo.

Drobne politične vesti.

V Baru je črnogorski vojni minister v govoru oostro napadal Avstrijo in obljubljal vojsko. — Vsi češki listi pozivljajo Čeha na bojkot proti dunajskim trgovskim firmam in to zaradi protičeških demonstracij na Dunaju. — Poveljujoči general 2. armadnega zbora na Pruskem, general pehote pl. Heering, je imenovan vojnim ministrom. — Ruski konzularni svetnik pri ruskem konzulatu v Berlinu, Buhatzell, je imenovan poslanikom v Vatikanu. — Odstavljeni sultan Abdul Hamid je obolel na neki vratni bolezn. — Češka družva so sklenila prirejati pogoste izlete na Dunaj, da se okrepi ondodni češki živelj. — Ruski vojaki na meji so streljali na nemški zrakoplov. Tri ljudi so ubili, enega pa ranili. — Kljub vsem dementijem se trdi, da proglasi 30. t. m. srbski kralj princa Jurija zopet za prestolonaslednika. — Češki katoličani se ne udeležijo dunajskega katoliškega shoda. — Turčija podpira izseljevanje bos-hercegovskih mohamedancev v Anatolijo s tem, da jim gradi hiše ter jih gmotno podpira. Mlajši mohamedanski krogi s

tem niso zadovoljni. — Nevarnost vojne med Grško in Turčijo ni še odstranjena. Turčija se pridno oborožuje. Turški listi ne smejo ničesar pisati o gibanju vojnih čet.

Pazite na volilne imenike!

Vsak naš somišljenik naj gre gledat pravočasno, če je vpisan v volivnem imeniku on in njegovi znanci. Vsi na delo!

Domače in razne vesti.

Iz šolske službe. — Profesor Fran Žnidaršič na tukajšnji državni gimnaziji je pomaknjen v 8. činovni razred.

Iz politične službe. — Okrajni glavar v Pulju, baron Reinlein, je premeščen k namestništvu v Trst. Za voditelja okr. glavarstva v Pulju pa pride novoimenovani dvorni svetnik Marij grof Attems.

Umrli je v Gradcu v sredo c. in kr. major v p. grof Henrik Attems-Petzenstein. Rojen je bil leta 1834 v Št. Ferjanu. Bil je v vojskah l. 1859, 1864 ter 1866, kjer je bil tudi težko ranjen na kolenu. Od tega leta je živel v pokoju v Gradcu.

Ven na javne shode! — Tako kliče goriškim „klerikalcem“ „Kmečki Glas“ ter pravi: „Če imate samo Vi dobre namene in samo Vi delate za kmeta in smo mi tega največji škodljivci in zapeljivci, pridite ven z nami na javne kmečke shode z ljudstvom med ljudstvo! To naj sodi, ko sliši oba zvona, kdo ima prav, vi ali mi?“

Vidi se, da je ta poziv zrasel na zelniku Mrmolja, kateri niti tega ne ve, da se sodijo ljudje in dosledno tudi stranke po dejanjih in ne po besedah. Kar je naša ljudska stranka storila za kmeta — in v tem je ne dosežejo agrarni liberalci v doglednem času — to je predobro znano vsakemu, ki čita naša lista. V razglasenju tega ne potrebujemo mi volilnih shodov. Potrebuje jih pa tak „kmečki voditelj“ kot je Mrmolja, ki mora svoje nezasluge za kmeta nadomestovati z lažmi o naši stranki. Dokler on ne dokaže, kar je na svojih „kmečkih“ shodih farbal o verskem prepričanju naših voditeljev, o volilni reformi, o tako imenovani „Gregorčič-Pajerjevi zvezi“, nima pravice zahtevati, da bi kdo verjel njegovim besedam, govorjenim na „kmečkih“ shodih. Zato mu pa mi gorenji poziv vračamo s ponovnim protipozivom: Na dan enkrat z dokazi za gorenje trditve o naših voditeljih in naši stranki, katere trditve mu zopet zabrušamo v obraz kot nesramno farbanje. Ali vtakne usiljivi „kmečki voditelj“ Mrmolja to ponovljeno moralno klofuto zopet v žep? — Kajpada. In v znamenju takih sredstev „hoče“ ta človek koristiti kmetu?!

Velika slavnost v Mirnu. — Dne 22. t. m. se slavnostno blagoslovi v Mirnu nova lepa zgradba „Društveni Dom“, v katerem bodo nastanjena mirenška katoliška družstva kakor „katoliško delavsko društvo“, telovadni odsek, posojilnica in hranilnica itd. Predpoludne bo sv. maša na Gradu, po sv. maši ob 10. uri blagoslovljenje „Društvenega Doma“, potem mladeniški shod. Popoludne javna telovadba, pri kateri bodo telovadili „Orli“ celega goriškega okrožja, potem bo manifestacijski shod, nakar nastopijo razni pevski zbori. Za tem se prične javna tombola na denarne dobitke. Dobitka sta: činkvina 50 K, tombola 100 K. Po kosilu si gostje lahko ogledajo „čevljarsko zadrugo“ ter njeno notranjo uredbo. Ta dan bo v Mirnu živahno in privabi ta slavnost gotovo mnogo ljudstva v Miren.

Kmet naj voli kmeta! Tako odmeva venomer v „Kmečkem glasu“, katerega urejuje „kmet“ Mrmolja, ki ima od samega kmečkega dela žulje na roki — pardon na jeziku vsled blatenja naše stranke po shodih. Temu možu je od nekdaj s mrdelo kmetijstvo, katero je tudi pustil in postal policaj in trgovec v konsumu. Ko je šel iz konsumu, se ni oprijel kmečkega dela, ampak politike, ki naj mu pomaga, da mu ne bo treba tiščati pluga in se potiti. Pravice torej nima nobene imenovati se kmeta. Ako bi bili vsi kmetje, taki, kot on, bi ne rastle pšenica, ne krompir in ne zelje, pač pa bi bili kmetje na bobnu, ako bi hoteli njegovo kmetovanje posnemati. Kaj torej takega kmeta naj voli kmet, ki je kmetijstvo obesil na klin? Franko tudi ni kmet, niti kmečki sin ni, ki bi kot tak vsaj poznal kmetovo gorje. —

Drugače je pri nas. Naši kandidati ob zadnjih deželnozborskih volitvah so bili če ne kmetje pa kmečki sinovi, izgojeni na deželi med ljudstvom, iz kmečkega ljudstva vzeti in kot taki so imeli priliko občutiti in se užiti v kmetovo bedo. — Sicer mi stojimo na tem stališču: Dokler nimamo med našim kmečkim ljudstvom dovolj res izobraženih posestnikov, ki bi bili kos deželni upravi, deželnim zakonskim naredbam, podkovani v tej in oni stroki, ki so umljiva le višje izobražencem in juristom, nadalje ki bi bili kos poslancem laške narodnosti, ki so, kakor skušnja uči vzeti iz najizobraženejših slojev, skoro vsi akademično izobraženi, ki imajo deželno upravo in vse njene naredbe takorekoč v mezincu, ki po svoji prefriganosti znajo še proti akademično izobraženim slovenskim poslancem tako nastopati, da je treba tem največje previdnosti in dalekoglednosti, da ne zaidejo v zvito nastavljen jim zanjke, da varujejo slovensko posest kolikor se da v danih okoliščinah, do takrat, pravimo, stojimo na tem stališču, da naj se pošiljaljo v deželni zbor višje izobraženi sinovi kmečkih starišev, ki poznajo kmetovo bedo, in sodo- volj izobraženi, da zamorejo energično nastopiti protilaškim prefriganim akademično izobraženim poslancem obeh strank. To naše stališče odobravajo vsi trezni in razsodni ljudje po deželi. — Na tem mestu pa si dovolimo sledečo opazko. Jože Štrekelj je imenoval na shodu v Štanjelu Faiduttijevo stranko kmečko stranko, s katero so naši agrarni liberalci z Gabrščekom na čelu tesno zvezani. Večkrat povdarjajo, da se borijo Faiduttijevci in agrarni liberalci za iste cilje, iste ideale, ter da so si takorekoč sorodni. Sedaj vprašamo naše agrarne liberalce, ki kričijo venomer, naj kmet voli kmeta: Zakaj pa ne postavi Faidutti za kandidate furlanskih kmetov? Zakaj ne piše tudi on v svojih listih, naj kmet voli kmeta? Stranki stremiti za istimi cilji, ergo bi morali imeti obe kmete za poslance. — Seveda, Faidutti je bolj prebrisan mož kot naši agrarni liberalci. On postavlja za kandidate grofe, barone, politične okrajne komisarje, sodnike in svetnike, ki kaj umejo, ki znajo po lisičje nastopati za svoj narod in za svoje volilce, znajo iztiskati iz deželne blagajne tisočake. — Sicer pa saj tudi naši agrarni liberalci ne bodo volili kmete, marveč volili bodo odvetnike Frankote, trgovce Gabrščke, učitelje Štrekleje in trgovce Križniče. Za pesek v oči pa postavijo za kandidate še kakega kmeta, ki bo med liberalnimi dohtarji in takimi le statist, ali pa bo opravljal pri stranki službo petega kolesa. Zato pa pravimo, da ni parola, katero so vrgli liberalci sedaj med ljudstvo: „Kmet naj voli kmeta“, nič drugega nego navadna sleparija!

Javen shod kmečke stranke v Štanjelu. V nedeljo se je vršil v Štanjelu javen shod „kmečke stranke“. Gabršček in Franko sta poslala na ta shod nekoliko plačanih kmečkih farbarjev. Prvi teh farbarjev je vrtojbenski plačani liberalno-agrarni agent Ivan Mrmolja, ki je koj pri svojem nastopu na shodu ljudstvo farbal s tem, da je rekel, da je kmečka stranka samostojna in da nima ničesar opraviti z liberalci. Kako samostojna je ta stranka, pokazalo se je na shodu samem. „Kmečki glas“ je namreč, vabeč na ta shod, pisal, da se bodo na shodu postavili kandidati za deželnozborske volitve. Gabršček pa je v svoji „Soči“ v soboto zaukazal, da se to ne sme zgoditi in da se bo to zgodilo tedaj, ko se bo Gabrščeku zljubilo. In plačani agent Gabrščekov, Mrmolja, je to povelje natanko izpolnil, kajti izginila je z dnevnega reda tega javnega shoda točka „imenovanje kandidatov“ za deželnozborsko volitev. S tem je dovolj jasno dokazano, kako grda igra se odigrava sedaj na Goriškem z našim kmetom. To je tudi na shodu povedal znani abiturijent Vrtovec iz Velikih Žabelj. Očrtal je namreč krepko in jasno skriven namen agrarcev, ki so radi osebnega koristolovstva iz raznih krp skupaj sešili agrarno stranko. Poudarjal je versko-narodno-gospodarski program Slovenske ljudske stranke, ki je edino prava kmečka stranka in pozivljaj navzoče, naj se nikakor ne pustijo voditi za nos od oseb à la Mrmolja, ampak naj se združijo pod praporom S. L. S. Govorniku so mnogi poslušalci ploskali, liberalci pa seveda ugovarjali.

Mrmolja, ki je hotel ugovarjati Vrtovcu, vrgel se je z vso silo na slovansko obstrukcijo, o katere pomenu se toliko razume, kakor zajec na boben. Osmelil se je ta farbar do nesramne laži, da ni „v celem državnem zboru poslanca, ki bi nastopil za kmečke koristi“. Abit. Vrtovec, kateremu je predsednik po dolgem obotavljanju vendar le dovolil besedo, je tudi glede tega vprašanja dobro okrcal plačanega liberalnega agenta. Vrtovec je namreč povdarjal, kako so bili ravno poslanci S. L. S., ki so se upali tako odločno povedati germanizujoči vladi, kar ji gre. Vsi nemški listi, vladni in nevladni, bruhajo ogenj in žveplo na dr. Šusteršiča in drugove. Obstrukciji se je pridružil tudi zavedni voditelj tržaških Slovencev dr. Rybař. Govornik je končal: „Vse slovanske stranke, ki res zastopajo kmečke koristi, kot S. L. S., češka agrarna stranka in poljska ljudska stranka, so za obstrukcijo, a agrarni privesek liberalne stranke „Kmečki glas“, ki se štuli, da zastopa kmečke koristi, stopa lepo ponižno za glasili razpale liberalne stranke in obsoja obstrukcijo“.

Oglasil se je k besedi, mislite si kdo? Oglasil se je k besedi namreč bivši deželni poslanec Jožef Štrekelj iz Komna. Vsakdo je pričakoval, da bo začel govoriti o trtah. A mesto tega začel je deklamirati nekaj puhlih, pouličnih fraz iz „Soče“ in iz „Naroda“. Zagovarjal je zvezo liberalnih-agrarnih poslancev s Faidutti-jem in Bugatom, ki sta zadnji čas najhujša nasprotnika naših narodnih teženj in konečno napravil je dr. Rybařu, ki je tudi za obstrukcijo, lep poklon, češ, da je bil dr. Rybař slabo informiran, to je, da ni vedel, kaj dela. (Jože je bil o obstrukciji najbrže bolje informiran nego dr. Rybař, saj je njegov brat Lojze državni poslanec, ki zavzema med parlamentarci prvo mesto in ga sploh smatrajo za velikega politika. Op. stavca).

Govorili so še drugi, kakor neki Vran s Tomaja, ki je nastopil kot dr. Frankov agent in je povedal to, kar je bilo dr. Frankotu všeč in o čemur sta se najbrže že poprej pogovorila. Neki Turk iz Koprive je rekel, da naj se za poslance volijo le kmetje in ne dohtarji in učitelji.

Mrmolja, kateremu je dobro znano, da bodo liberalni agrarci postavili za

kandidate tudi dohtarje in učitelje, in je prav zaradi teh zadnjih glavni namen gonja kmečke stranke, je k temu previdno molčal.

Konečno je spregovoril tudi voditelj sežanskega okr. glavarstva namestnišveni svetnik Rebek par besedi o senu.

Zborovanju je predsedoval štanjelski župan Filip Hočevlar. Zborovalcev se ne ve, koliko je bilo. Eni pravijo okoli sto, drugi 150, tretji in to je „Kmečki glas“ pravi, da jih je bilo 200. Poročevalec „Edinosti“ pa jih je videl celo 300. Ta poslednji je najbrže Jože, ki se hvali, da je jedrnat govoril.

Taka milost. — Rihemberški „Sočin“ dopisnik se jako huduje nad tem, da je rihemberško starešinstvo v svoji zadnji seji imenovalo profesorja Berbuča za častnega občana. Najprej mu odreka vsako zaslugi za rihemberško občino, pa v isti sapi se loputne po lažnjivih zobeh ter piše, da pravijo, da je „izfeh-tal“ profesor Berbuč nekaj stotakov za popravo dovozne ceste na postajo. Kaj lažnjivega kljukca briga, če je slišal praviti, da je Berbuč izfeh-tal za omenjeno cesto nekaj tisočakov in da je on tisočake spremenil v stotake? Pa pustimo to. Rihemberško starešinstvo že ve, zakaj je prof. Berbuča imenovalo za častnega občana in je tudi vedelo, da se bo „Sočin“ dopisnik iz Rihemberga zagnal vanje, ko bo to izvedel, in se zaradi tega prav nič ne zmeni za to lajanje. Ali čujte! „Sočin“ dopisnik je pri vsem tem velikodušen človek in smatra v svoji velikodušnosti klerikalca še vedno za človeka. Kako milostno, kaj ne!?

Kake vrste človek je ta „Sočin“ dopisnik, naj sodijo čitatelji iz tega da mu ni všeč, da se starešini rihemberške občine nahajajo v „milosti božji“. To človeče piše namreč doslovno: „V nedeljo je imelo naše starešinstvo, ki se nahaja večinoma v božji milosti, sejo, v kateri je imenovalo profesorja Berbuča častnim občanom“. Ta človek pravi, da je naprednjak in da bodo pri prihodnjih občinskih volitvah v Rihembergu gotovo zmagali naprednjaki. Torej ljudje, ki se nočejo nahajati v „milosti božji“. Volilci v Rihembergu bodo imeli torej izbirati med ljudmi, ki se nahajajo v „milosti božji“ in med onimi, ki se nahajajo v milosti hudičevi. Radovedni smo, za katere se bodo odločili. In ti nesramneži liberalno-agrarni se še upajo trditi, da niso protiverski, ko ne morejo v resnici niti par vrstic napisati, da bi se ne rogali iz vere?!

Smrtna kosa. — V Hudajužni je umrla v sredo gospa Ana Kemperle, soproga g. Simona Kemperle. Spoštovani družini Kemperlovi izrekamo svoje iskreno sožalje nad hudim udarcem. Res blagi in vzgledni pokojnici večni mir!

Zavod gluhonemih v Gorici. — Ako je kdo potreben vzgoje in pouka je gotovo gluhonemi otrok najbolj potreben; zato se države in dežele trudijo, do bi tudi gluhoneme vzgojile v dobre in koristne državljane.

V goriški dež. gluhonemnici se je sklenilo šolsko leto z razstavo, katera se je otvorila vpričo cerkvene in deželne gosposke. Govoril je g. svetovalec dr. Pettarin o potrebi tega zavoda in da deželni odbor z vso vnezo zanj skrbi.

G. učitelj se je zahvalil v slov. jeziku g. govorniku, dež. glavarju in vsem, ki so obiskali razstavo; nato so se razdelila najpridnejšim gojencem darila.

Vsak se je lahko sam prepričal o napredku gojencev, kajti bila so razložena žen. ročna dela od navadne nogavice do najfinejše cerkvene obleke, krasni so bili tudi izdelki risanja in lepomisja. Slišali smo tudi otroke lepo in razločno govoriti, ter spoznali, da so nekateri zelo razumni. Bog blagoslovi vse učit. osebe, posebno pa gosp. voditelja Frid. Lenardiča, ki se že nad 25 let trudi zavodu v korist.

V zavodu je bilo letos 69 otrok, od teh je bilo 29 ital., 40 slov., 31 možkih in 38 ženskih.

„Reichsdeutsche“ o Slovencih. — Minole dni se je vozil neki gospod po državni železnici z Jesenic proti Dobravi. V kupeju sta sedela dva gospoda iz Reicha, ki sta se pogovarjala o lepoti slovenske zemlje in je nista mogla pre-hvaliti. Eden izmed njih pogleda slučajno na napise v kupeju, ki so nemški in laški, začudi se in reče, kako je vendar mogoče, da ni slovenskih napisov. „Da Krain entschieden eine überwiegende slovenische Bevölkerung hat“. Rekel je še, kako to, da ne zahtevamo od železniške uprave slovenskih napisov. Tako čitamo v nekem slovenskem listu. Torej še Nemcem iz Reicha predsedal zanemarjanje našega jezika od strani uprave naših državnih železnic.

Vinska pokušnja na slov. dež. kmetijski šoli v Gorici. — Da spoznajo naši vinogradniki, kako se ima vino pripravljati, oziroma kakšno vino cenijo na severju, naročil je deželni odbor potom društva za varstvo avstrijskega vinarstva pri znamenitih tvrdkah zbirko nižavstrijskih vin. Ta vina se bodo dajala našim vinogradnikom drugo nedeljo dne 22. avgusta ob 10. predpoldne na slov. dež. kmetijski šoli v Gorici (Tržaška cesta št. 43) brezplačno pokušati. Obenem se bodo pokušala tudi karakteristična domača vina. Pri pokušnji bo predaval ravnatelj Štrekelj o umnem kletarstvu.

Ta dan ob 8. uri zjutraj se bo razkazovala udeležencem tudi šolska kmetija, osobito se bodo videli uspehi raznih poskusov.

Kogar zanima napredek v kmetijstvu, pride gotovo dné 22. t. m. rano v kmetijsko šolo.

Tatje v „Hilmteich-u“. — V sredo so neznani lopovi vdrli v restavracijo „Hilmteich“ ter odnesli gospej Ani Wannek 1 pršut, 20 salamov, 3 škatlje cigaret damen, 4 flaške vermuta in poštne znamke ter napravili skupne škode 100 K. Po končanem delu so se odstranili, brez da bi jih bil kdo motil.

Tat v lastni hiši. — Simcič Rok iz Kojškega, Cijan Aleksander iz Št. Andreža, Montico Alojzij iz Gorice in Konig Karol iz Gorice so v sredo ponoči ukradli v kavarni „Dogana“ dve steklenici Vlahova ter se podali v sobo Simciča, ki je stanoval pri svojem gospodarju in delodajalcu, g. Cappella, v ulici Cipressi, da bi jih v miru izpili. Pri tem so pa tako ropotali, da se je g. Cappella zbudil ter misleč, da nekaj ni v redu, šel gledat, kaj se godi. Ko stopi pred vrata, vidi te štiri bežati in da bi jih vstrašil, vstrelil parkrat v zrak iz revolverja. — Na to mu pade v glavo, da je Simcič, ki dela, kakorome-njeno, pri njem, zahteval ključ od zaloge z izgovorom, da je pozabil klobuk tamkaj. Gre v zalogo ter najde, da vrata niso bila zaklenjena in da je bil že pripravljen voziček in ena vreča moke za jo odpeljati. Ni mu preostalo drugega kakor naznaniti stvar policiji, ki je v četrtek aretirala imenovane štiri ponočnjake.

Tatvine se jako množijo zadnje tedne v goriški okolici. Te dni so aretirali na spodnjem Krasu več ciganov, katerim so baje na sledu zaradi več tatvin. — Pred par dnevi je zmanjkalo posestniku Antonu Devetaku v Sovodnjah več kilov špeha in 4 salami. Poskušali so udreti še v par drugih hiš, a so jih pregnali.

Mrtvo truplo je našel minole dni neki pastir na levem bregu Soče na kobaridskem. — Oblastvena preiskava je dognala, da o kakem zločinu ne more biti govora zaradi tega ne, ker so pri mrtvecu našli ves njegov denar. Po papirjih, ki jih je imel pri sebi so ugotovili njegovo identiteto. Imenuje se Rudolf Vulč, doma iz Čez-Soče, 37 let star. Bil je namenjen na božjo pot na Sv. Goro.

Mrtvega dečka so izvlekli v četrtek iz Sočinega kanala, ki vodi v tovarno v Zdravščino. Deček, ki je bil star okoli 12 let, je vtonil pri kopanju.

Izpred sodišča. — Na 10 dni zapora poostrenega z jednim trdim ležiščem je bil te dni obsojen od tuk. sodišča 35-letni Alojzij Zorn iz Prvačine zaradi telesne poškodbe izvršene nad svojim bratu Francetu.

Nesreča pri hribolaztvu. — V pondeljek zjutraj sta šla na Škrlatico dr. Stojc iz Ljubljane in nadučitelj Petrovčič iz Kranjskegore. Ta tura je, kakor pravijo, najtežja v Julijskih alpah in jo je do sedaj napravil samo jeden turist.

Na eni najnevarnejših točk se je pa dr. Stojcu zdrsnilo. Padel je dr. Stojc tako, da je odletaval od skal in padel 50 m globoko.

Njegov tovariš, nadučitelj Petrovčič, je bil kmalu pri njem in je videl, da se mu je zlomila desna roka in leva noga, in da se je tudi po glavi ves potolkel. Oba sta prečula strašno noč od pondeljka na torek na Škrlatici. Drugi dan zjutraj se je pa podal Petrovčič na 7 do 9 ur dolgo pot v Kranjskogoro po pomoč.

Rešilna akcija se je zapričela takoj in sicer od treh strani: iz Kranjskegore, z Mojstrane in iz Aljaževega doma. Ta rešilna akcija je trajala skoro tri dni, a brez uspeha. Zato so poslali v Trento po pomoč. Trentarjem se je posrečilo spraviti ponesrečenega dr. Stojca v četrtek ob 7. in pol uri zvečer v Kranjskogoro, kjer ga je pričakoval dr. Šlajmer ter mnogo drugih turistov. Včeraj popoldne so ga prepeljali v Ljubljano.

Romarji v sv. deželo. — V sredo zjutraj se je iz Trsta z Lloydovim parnikom „Tirol“ odpeljalo v sv. deželo 600 romarjev iz raznih strani monarhije. —

Volitev tržaške municipalne delegacije in raznih odsekov. — V seji trž. mestnega sveta, ki je bila v četrtek sta bila izvoljena od strani Slovencev v municipalno delegacijo mestna zastopnika Goriup in dr. Slavik.

Izvemši odseka za plinarno, ter anagrafični in ognjegasní odsek so izvoljeni v vse odseke tudi Slovenci.

Razbojniški napad na banko. — V sredo ob 10. uri predpoldne so v Reki vdrlí trije lopovi v ondotno „Pučko banko“, nahajajočo se v palači hotela „Evrope“, ubili odbornika Miloša, ki je nadomestoval blagajnika in odnesli 15.000 kron. Nekemu slugi druge banke, ki je bil slučajno tam so, žugajoč mu z revolverji vzeli iz žepa 3106 kron. Potem so pobegnili. Pri begu so streljali na osebe, ki so jih zasledovale, brez da bi koga ranili.

Vendar se je enemu redarju posrečilo po hudem boju prijeti jednega tolovaja.

Na policiji je ujeti ropar rekel, da se imenuje Salamon Kičinovski, star je 26 let in električni monter iz Odese. Pri drugem zaslišanju je aretirani ropar povedal, da se morilec blagajnika imenuje Peter Orlov. Več ni hotel povedati.

Dva utekla zločinca zasledujejo na vse moči, toda do sedaj brez uspeha. Trdi se, in se sumi, da so reški roparji izvršili tudi ono predrzno tatvino 119.000 K v poštne uradu na Minoritnem trgu na Dunaju.

Blagajnik Miloš, ki je bil na glavi težko ranjen, je vsled ran umrl.

Drobfinice.

Kruh iz cvetlic. — V bajni Indiji raste mnogo cvetlic, ki služijo vrojenemu ljudstvu kot hrana. Posebno v čislih imajo Indijci cvetje nekega drevesa, ki je imenujejo „Mhowad“. Velikanske množice teh cvetov se vsako leto porabi za različne jedi. Cvetje je temno-rumeno in ima debele, mesnate liste. V svežem stanju jih devljejo v kolač, ki ima po njih fin, slasten vonj, v prvi vrsti pa cvetje suše, zmeljejo v moko in napravljajo iz njega kruh. Ako se cvetje stlači in pusti kipeti kakor n. pr. grozdje in drugo sadje, pa se dobi prav prijetno vino iz njega. Tudi žganje kuhajo iz teh cvetov, ki je jako priljubljeno pri Indijcih.

Materinska ljubezen ptice. — V Schönebergu pri Magdeburgu je pričela goreti hiša, na kateri je imela štoklja svoje gnezdo. V gnezdu so bili trije negodni mladiči. Ko se je ogenj začel oprijemati strehe, je starka obupno letala okoli gnezda, ko pa je bil plamen že čisto blizu, je sedla na gnezdo in mladiče pokrila s svojimi peruti. Zgorela je z mladimi vred.

Ne najdražje, ampak najcenejše so „PEKATETE“, ker se selo nakuhajo in se jih malo potrebuje.

Najboljše obiskovan **hôtel**

s stalnimi gosti v prijaznem trgu na Goriškem se odda z 1. septembrom sprejemnemu gostilničarju na račun.

Ponudbe pod „Hôtel“ na upravnistvo lista „Gorica“.

Štev. 2288

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastanil II. četrteleta, t. l. mesecev

aprila, maja in junija 1908,

začne v

ponedeljek, 6. septembra 1909,

ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrte in ponedeljke, od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

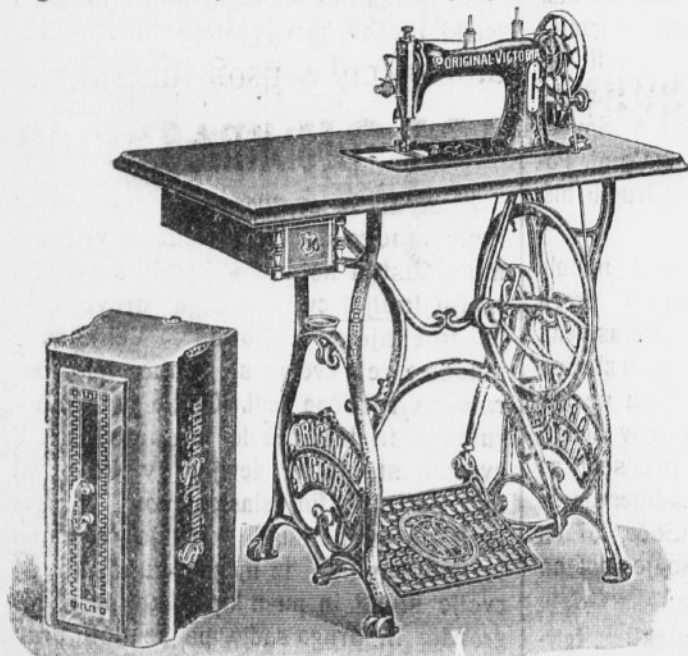
Ob sredah in sobotah meseca septembra bodo v dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se prodajo na naslednji dražbi, od 10. do 12. predpoludne in od 3. do 5. pop.

V Gorici, 2. avgusta 1909.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

CEŃJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru dvonadstropna z 8 sobami, pripravna za vsako obrt, se pod jako ugodnimi pogoji s 15. avgustom t. l. odda v najem ali pa po ceni prodaja.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega Doma“.

Svoji k svojim!

Brez konkurence!

Naznanjam sl. občinstvu, da sem tvoril v Solkanu v lastni hiši

veliko zalogo raznovrstnega pohištva.

Priporočam novoročenem kompletne spalne sobe. **Cene zmerne in brez konkurence.**

Blago trpežno in lično izdelano. Upogled zaloge dovoljen vsakomur, ne da bi bil primoran kaj naročiti. Poselno se priporočam gg. rodoljubom z dežele, prečastiti duhovščini, sl. učiteljsstvu itd.

Za obilen obisk se priporočam

FERDINAND DELAK,
v SOLKANU št. 299.

Gene zmerne!

Novo podjetje v Solkanu!

Čudovito niske cene dvokoles šiv. strojev, vsakovrstnih gramofonov za gostilne,

kakor tudi različnih najnovejših plošč. zvršujejo se tudi vse poprave

Pri Batjel-u
GORICA stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. — Novi slovenski ceniki franko.

Pristni kranjski

lanenoljnatí firnež

Oljnaté barve

v posodicah po 1/2 1 kg kakor tudi v večjih posodah.

Fasadne barve

za hiše, po vzorcu.

Slikarski vzorci

in papir za vzorce.

Laki

pristni angleški za vozove, za pokištva in za pode.

Steklarski klej

(kit) priznано in strokovno preizkušeno najboljši.

Karbolinej prve vrste

MAV E C (gips)

za podobavje in za stavbe.

Čopiči

domačega izdelka za zidarje in za vsako obrt

priporoča

Adolf Hauptmann

v Ljubljani.

Prva krajska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Zahtevajte cenike!

Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela. Izgotovljeno pohištvo lastnega izdelka priprosto in fino se dobi pri

Anton Černigoj - Gorica.

Tržaška ulica 18.

Priporočamo našim rodbinam

Kolinsko cikorijo

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta (na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Novodošlo blago za

NASTOPNO SEZONO

se vdobi po zmernih cenah v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

Anton Krušič,

krojaški mojster in trgovec

v Gorici Tržaška ulica št. 16 (v lastni hiši)

Opozarja se gg. odjemalce, da je došla ravno kar velika množina raznovrstnega blaga kakovosti iz avstrijskih in angleških tovarov najrazličnejših

za vsaki stan.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodska ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedinega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več v št. riža. Mlijsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/4 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Zmideršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdicvega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna tvrdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26,

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovecem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.